TEISINGUMO TEISMO (trečioji kolegija) SPRENDIMAS

2010 m. balandžio 15 d.*

Byloje C-518/08

dėl *Tribunal de grande instance de Paris* (Prancūzija) 2008 m. spalio 29 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2008 m. lapkričio 27 d., pagal EB 234 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Fundación Gala-Salvador Dalí,

Visual Entidad de Gestión de Artistas Plásticos (VEGAP)

prieš

Société des auteurs dans les arts graphiques et plastiques (ADAGP),

Juan-Leonardo Bonet Domenech,

* Proceso kalba: prancūzų.

Eulalia-María Bas Dalí,

María del Carmen Domenech Biosca,

Antonio Domenech Biosca,

Ana-María Busquets Bonet,

Mónica Busquets Bonet,

TEISINGUMO TEISMAS (trečioji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas K. Lenaerts, teisėjai R. Silva de Lapuerta, E. Juhász, J. Malenovský (pranešėjas) ir D. Šváby,

generalinė advokatė E. Sharpston,
posėdžio sekretorius N. Nanchev, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2009 m. lapkričio 12 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

— *Fundación Gala-Salvador Dalí* ir *Visual Entidad de Gestión de Artistas Plásticos* (VEGAP), atstovaujamos advokato P.-F. Veil,

— Prancūzijos vyriausybės, atstovaujamos G. de Bergues ir B. Beaupère-Manokha,

— Ispanijos vyriausybės, atstovaujamos M. Muñoz Pérez,

— Italijos vyriausybės, atstovaujamos G. Palmieri, padedamos *avvocato dello Stato* W. Ferrante,

— Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos H. Krämer ir C. Vrignon,

susipažinęs su 2009 m. gruodžio 17 d. posėdyje pateikta generalinės advokatės išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2001 m. rugsėjo 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2001/84/EB dėl originalaus meno kūrinio perpardavimo teisės autoriaus naudai (OL L 272, p. 32; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 240) 6 straipsnio 1 dalies bei 8 straipsnio 2 ir 3 dalių išaiškinimo.

2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant bylą tarp *Fundación Gala-Salvador Dalí* ir *Visual Entidad de Gestión de Artistas Plásticos* (toliau – VEGAP) ir *Société des auteurs dans les arts graphiques et plastiques* (Grafikos ir plastinio meno kūrinių autorių asociacija, toliau – ADAGP) bei dailininko Salvador Dalí šeimos narių J.-L. Bonet Domenech, E.-M. Bas Dalí, M. Domenech Biosca, A. Domenech Biosca bei Ana-María Busquets Bonet ir Mónica Busquets Bonet dėl su perpardavimo teise susijusių sumų, gautų pardavus menininko kūrinius.

Teisinis pagrindas

Direktyva 2001/84

3 Direktyvos 2001/84 3 ir 4 konstatuojamosiose dalyse įtvirtinta:

„3) Perpardavimo teise siekiama užtikrinti, kad grafikos ir plastinio meno kūrinių autoriai gautų savo originalių meno kūrinių ekonominės sėkmės dalį. Ši teisė padeda atkurti grafikos ir plastinio meno kūrinių autorių ir kitų kūrėjų, gaunančių naudą už sėkmingą savo kūrinių panaudojimą, ekonominės padėties pusiausvyrą.

4) Perpardavimo teisė yra neatsiejama autorių teisės dalis ir yra esminė autorių prerogatyva. Nustačius tokią teisę, visose valstybėse narėse kūrėjams suteikiama vienoda ir standartinio lygio apsauga."

4 Pagal šios direktyvos 9 ir 10 konstatuojamąsias dalis:

„9) Daugumos valstybių narių vidaus teisės aktai numato perpardavimo teisę. Tie įstatymai, jeigu jie yra, atskleidžia tam tikrus skirtumus, būtent susijusius su kūriniais, už kuriuos suteikiama teisė gauti autorinį atlyginimą, [atitinkamais kūriniais, asmenimis, turinčiais teisę gauti autorinį atlyginimą,] taikomu tarifu, sandoriams, susijusiems [sandoriais, susijusiais] su autorinio atlyginimo mokėjimu, ir jų [jo] apskaičiavimo pagrindu. Tokios teisės taikymas arba netaikymas

turi didelę įtaką vidaus rinkos konkurencinei aplinkai, kadangi pareigos mokėti perpardavimo teisės pagrindu buvimas ar nebuvimas yra dalis, į kurią turi atsižvelgti kiekvienas asmuo, siekiantis parduoti meno kūrinį. Dėl to ši teisė yra veiksnys, prisidedantis prie konkurencijos iškraipymo, taip pat prie pardavimo perkėlimo Bendrijoje.

10) Tokie perpardavimo teisės buvimo ir jos taikymo valstybėse narėse skirtumai turi tiesioginį neigiamą poveikį deramam meno kūrinių vidaus rinkos veikimui pagal [EB] Sutarties 14 straipsnį. Esant šiai situacijai Sutarties 95 straipsnis yra tinkamas teisinis pagrindas."

5 Šios direktyvos 13–16 konstatuojamosios dalys išdėstytos taip:

„13) Reikėtų pašalinti vidaus rinkos veikimą iškraipančius įstatymų skirtumus ir neleisti atsirasti naujiems tokio pobūdžio neatitikimams. Nėra būtina šalinti ar užkirsti kelią skirtumams, kurie neturės poveikio vidaus rinkos veikimui.

14) Deramo vidaus rinkos veikimo prielaida yra neiškraipytos konkurencijos sąlygos. Nacionalinių perpardavimo teisę reglamentuojančių nuostatų skirtumai iškraipo konkurenciją ir perkelia pardavimą Bendrijoje, sąlygoja nevienodą tvarką autoriams, priklausomai nuo to [atsižvelgiant į tai], kur jų kūriniai parduodami. Svarstomas klausimas turi tarptautinį pobūdį, kurio negalima pakankamai

reguliuoti valstybių narių veiksmais. Bendrijos veiksmų stoka prieštarautų Sutarties reikalavimui ištaisyti konkurencijos iškraipymus ir nevienodą tvarką.

15) Atsižvelgiant į nacionalinių nuostatų skirtingumo lygį, būtina patvirtinti suderinančias priemones, kad būtų panaikinti valstybių narių įstatymų skirtumai tose srityse, kur jie gali sukurti ar išlaikyti iškreiptas konkurencijos sąlygas. Tačiau nėra būtina suderinti valstybių narių perpardavimo teisę reglamentuojančių įstatymų kiekvieną nuostatą ir, siekiant palikti kiek įmanoma daugiau vietos nacionaliniams sprendimams, pakanka apsiriboti suderinimu tų vidaus nuostatų, kurios turi labiausiai [didžiausią] tiesioginį poveikį vidaus rinkos veikimui.

16) Visa ši direktyva atitinka subsidiarumo ir proporcingumo principus, nustatytus Sutarties 5 straipsnyje."

6 Direktyvos 2001/84 27 konstatuojamojoje dalyje įtvirtinta:

„Reikia apibrėžti asmenis, turinčius teisę gauti autorinius atlyginimus, tinkamai atsižvelgiant į subsidiarumo principą. Nėra tinkama remiantis šia direktyva imtis veiksmų dėl valstybių narių paveldėjimo įstatymų. Tačiau asmenys, kuriems autorius suteikė teisę, turi gauti visą naudą iš perpardavimo teisės po jo mirties, bent jau pasibaigus pirmiau minėtam pereinamajam laikotarpiui."

7 Šios direktyvos 1 straipsnio „Perpardavimo teisės objektas“ 1 dalyje nurodyta:

„Originalaus meno kūrinio autoriui valstybės narės turi numatyti perpardavimo teisę, apibrėžiamą kaip neatimamą teisę, kurios negalima atsisakyti, net iš anksto, gauti autorinį atlyginimą pardavimo kainos, gautos už kiekvieną kūrinio perpardavimą po to, kai pats autorius pirmą kartą perleidžia kūrinį, pagrindu.“

8 Šios direktyvos 6 straipsnio „Asmenys, turintys teisę gauti autorinį atlyginimą“ 1 dalis išdėstyta taip:

„1 straipsnyje numatytas autorinis atlyginimas turi būti mokamas kūrinio autoriui, o po jo mirties pagal 8 straipsnio 2 dalį – asmenims pagal jo suteiktą teisę.“

9 Šios direktyvos 8 straipsnio „Perpardavimo teisės apsaugos terminas“ 1–3 dalyse numatyta:

„1. Perpardavimo teisės apsaugos terminas sutampa su 1993 m. spalio 29 d. Tarybos direktyvos 93/98/EEB dėl autorių ir gretutinių teisių apsaugos terminų suderinimo (OL L 290, p. 9; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 141) 1 straipsnyje (pagal kurį literatūros ar meno kūrinio autoriaus teisės, remiantis Berno konvencijos 2 straipsniu, galioja visą autoriaus gyvenimą ir 70 metų po jo mirties <...>) nustatytu terminu.

2. Nukrypstant nuo šio straipsnio 1 dalies, iš tų valstybių narių, kurios (13 straipsnyje numatytą įsigaliojimo) dieną netaiko perpardavimo teisės, nereikalaujama tą laikotarpį, kuris baigiasi ne vėliau kaip 2010 m. sausio 1 d., menininko paveldėtojams po jo mirties taikyti perpardavimo teisės.

3. Valstybė narė, kuriai taikoma šio straipsnio 2 dalis, prireikus gali dar iki dvejų metų leisti tos valstybės narės ūkio subjektams laipsniškai prisitaikyti prie perpardavimo teisės sistemos palaikant jų ekonominį gyvybiškumą tol, kol bus reikalaujama perpardavimo teisę taikyti menininko paveldėtojų po jo mirties naudai. <...>“

10 Direktyvos 2001/84 12 straipsnio „Taikymas“ 1 dalies pirmoje pastraipoje numatyta:

„Valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie, įsigalioję iki 2006 m. sausio 1 d., įgyvendina šią direktyvą. Apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai.“

Nacionalinė teisė

11 2006 m. rugpjūčio 1 d. *Loi n° 2006-961 relative au droit d'auteur et aux droits voisins dans la société de l'information* (Įstatymas Nr. 2006-961 dėl autorių teisių ir gretutinių teisių informacinėje visuomenėje) (JORF, 2006 m. rugpjūčio 3 d., p. 11529), perkėlusiu Direktyvą 2001/84 į Prancūzijos vidaus teisės sistemą, buvo iš dalies pakeistas

Code de la propriété intellectuelle (Intelektinės nuosavybės kodeksas, toliau – CPI) L. 122-8 straipsnis, kurio pirma pastraipa išdėstyta taip:

„Originalių grafikos ar plastinio meno kūrinių autoriai, kurie yra Europos bendrijos valstybės narės ar valstybės, Europos ekonominės erdvės susitarimo šalies piliečiai, turi perpardavimo teisę, t. y. neatimamą teisę gauti pajamų iš kiekvieno kūrinio pardavimo po to, kai autorius ar asmenys pagal jo suteiktą teisę pirmą kartą perleidžia kūrinį, kai pardavėjas, pirkėjas ar tarpininkas yra meno rinkos profesionalas. <…>“

12 Pagal CPI L. 123-7 straipsnį, kuris nebuvo pakeistas perkeliant Direktyvą 2001/84:

„Mirus autoriui, L. 122-8 straipsnyje numatyta perpardavimo teisė einamaisiais kalendoriniais metais ir kitus 70 metų išlieka jo įpėdiniams pagal įstatymą ir, kalbant apie L 123-6 straipsnį numatytą uzufruktą, – jo sutuoktiniui, o ne jo įpėdiniams pagal testamentą ir teisių perėmėjams.“

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

13 Dailininkas Salvadoras Dalí mirė 1989 m. sausio 23 d. Figerese (Ispanija), palikdamas penkis įpėdinius pagal įstatymą. 1982 m. rugsėjo 20 d. testamentu jis nurodė Ispanijos valstybę kaip jo intelektinės nuosavybės teisių universalią paveldėtoją Prancūzijos

paveldėjimo teisės prasme. Šias teises administruoja dailininko iniciatyva ir jam kontroliuojant 1983 m. pagal Ispanijos teisę įsteigtas fondas – *Fundación Gala-Salvador Dalí*.

14 1997 m. *Fundación Gala-Salvador Dalí* patikėjo pagal Ispanijos teisę įsteigtai asociacijai VEGAP visame pasaulyje galiojantį išimtinį įgaliojimą kolektyviai administruoti ir rinkti autorinį atlyginimą už Salvadoro Dalí kūrinius.

15 Be to, VEGAP yra įsipareigojusi pagal sutartį su analogiška asociacija Prancūzijoje, kuriai pavesta administruoti Salvadoro Dalí autorinį atlyginimą Prancūzijos teritorijoje.

16 Nuo 1997 m. ADAGP surinko atlyginimą už Salvadoro Dalí kūrinių naudojimą, kurį, tarpininkaujant VEGAP, pervedė *Fundación Gala-Salvador Dalí*, išskyrus autorinį atlyginimą, gautą už perpardavimą. Iš tiesų taikant CPI L. 123-7 straipsnio nuostatas, pagal kurias perpardavimo teises gali turėti tik įpėdiniai pagal įstatymą, o ne įpėdiniai pagal testamentą ir teisių perėmėjai, ADAGP su perpardavimo teises susijusias sumas tiesiogiai pervedė Salvadoro Dalí įpėdiniams pagal įstatymą.

17 Manydamas, kad pagal Salvadoro Dalí testamentą ir Ispanijos teisę autorinis atlyginimas, gautas Prancūzijos teritorijoje perpardavus menininko kūrinius aukcionuose, turėjo būti jam sumokėtas, 2005 m. gruodžio 28 d. *Fundación Gala-Salvador Dalí* kartu su VEGAP Paryžiaus *Tribunal de grande instance* pateikė ieškinį, prašydami įpareigoti ADAGP sumokėti atlyginimą, o ši paprašė įtraukti į bylą dailininko įpėdinius pagal įstatymą, kad teismo sprendimas, kuris bus priimtas, būtų jiems kartu taikomas.

18 Šiomis aplinkybėmis Paryžiaus *tribunal de grande instance* nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir Teisingumo Teismui pateikti šiuos prejudicinius klausimus:

„1. Ar priėmus <…> Direktyvą (2001/84), (Prancūzijos Respublika) gali ir toliau suteikti perpardavimo teisę tik įpėdiniams pagal įstatymą, o ne įpėdiniams pagal testamentą bei teisių perėmėjams?

2. Ar Direktyvos (2001/84) 8 straipsnio 2 ir 3 dalių pereinamojo laikotarpio nuostatos leidžia (Prancūzijos Respublikai) numatyti nukrypstančią tvarką?“

Dėl prejudicinių klausimų

Dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priimtinumo

19 Ispanijos vyriausybė ir ieškovai pagrindinėje byloje savo rašytinėse pastabose ginčija prašymo priimti prejudicinį sprendimą priimtinumą.

20 Šiuo klausimu jie teigia, kad atsižvelgiant į pagrindinės bylos faktines aplinkybes asmenys, turintys kūrinio autoriaus suteiktą teisę, Direktyvos 2001/84 6 straipsnio 1 dalies prasme turi būti nustatomi ne pagal Prancūzijos, bet išimtinai pagal Ispanijos

paveldėjimo teisę, nes Ispanijos pilietybę turintis dailininkas Salvadoras Dalí mirė savo namuose Figerese, Ispanijoje. Todėl, jų nuomone, CPI L. 123-7 straipsnio suderinamumo su Direktyva 2001/84 klausimas nėra svarbus sprendžiant pagrindinėje byloje kilusį ginčą, kuris turi būti išspręstas remiantis tik Ispanijos teise.

21 Vis dėlto Teisingumo Teismas, nagrinėdamas prašymą priimti prejudicinį sprendimą, neprivalo aiškinti nacionalinių nuostatų, visų pirma susijusių su tarptautine privatine teise, ir spręsti dėl prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo pateikto jų aiškinimo teisingumo. Iš tiesų, remiantis Teisingumo Teismo ir nacionalinių teismų kompetencijos atskyrimu, Teisingumo Teismas turi atsižvelgti į tokį faktinį ir teisinį prejudicinių klausimų kontekstą, koks apibrėžtas prašyme priimti prejudicinį sprendimą (šiuo klausimu žr. 2008 m. vasario 14 d. Sprendimo *Dynamic Medien*, C-244/06, Rink. p. I-505, 19 punktą ir nurodytą teismų praktiką).

22 Iš prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad jis grindžiamas prielaida, jog ginčui pagrindinėje byloje taikoma Prancūzijos teisė, visų pirma CPI L.123-7 straipsnis. Kadangi prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas abejoja dėl Direktyvos 2001/84 6 straipsnio 1 dalies bei 8 straipsnio 2 ir 3 dalių aiškinimo L.123-7 straipsnio atitikties šioms nuostatoms vertinimo tikslais, nepanašu, kad prašymas priimti prejudicinį sprendimą būtų akivaizdžiai nesvarbus sprendimui dėl pagrindinėje byloje kilusio ginčo.

23 Atsižvelgiant į tai, kas nurodyta, prašymas priimti prejudicinį sprendimą turi būti pripažintas priimtinu.

Dėl esmės

Dėl pirmojo klausimo

24 Savo pirmuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas siekia iš esmės išsiaiškinti, ar Direktyvos 2001/84 6 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad ji draudžia tokią vidaus teisės nuostatą, kaip antai CPI L. 123-7 straipsnis, pagal kurią perpardavimo teisė suteikiama tik menininko įpėdiniams pagal įstatymą, o ne įpėdiniams pagal testamentą.

25 Pirmiausia reikia prisiminti nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką, pagal kurią aiškinant Bendrijos teisės nuostatą reikia atsižvelgti ne tik į jos formuluotę, bet ir į kontekstą bei teisės akto, kuriame ji įtvirtinta, tikslus (žr. 1983 m. lapkričio 17 d. Sprendimo *Merck*, 292/82, Rink. p. 3781, 12 punktą; 1999 m. spalio 14 d. Sprendimo *Adidas*, C-223/98, Rink. p. I-7081, 23 punktą; 2005 m. birželio 7 d. Sprendimo *VEMW ir kt., C-17/03*, Rink. p. I-4983, 41 punktą bei 2009 m. rugsėjo 10 d. Sprendimo *Eschig*, C-199/08, Rink. p. I-8295, 38 punktą).

26 Šiuo klausimu iš pradžių reikia nurodyti, kad Direktyvos 2001/84 formuluotėje nėra jokios nuorodos dėl 6 straipsnio 1 dalyje minimos „asmenų pagal (kūrinio autoriaus) suteiktą teisę“ sąvokos. Nesant jokio aiškaus šios sąvokos apibrėžimo, reikia išnagrinėti, dėl kokių tikslų buvo priimta Direktyva 2001/84.

27 Šiuo atžvilgiu reikia priminti, kad priėmus Direktyvą 2001/84 siekta dviejų tikslų, t. y. viena vertus, kaip matyti iš jos 3 ir 4 konstatuojamųjų dalių, užtikrinti, kad grafikos

ir plastinio meno kūrinių autoriai gautų savo originalių meno kūrinių ekonominės sėkmės dalį. Kita vertus, kaip nurodyta šios direktyvos 9 ir 10 konstatuojamosiose dalyse, – ištaisyti konkurencijos iškraipymus meno rinkoje, nes dėl kai kuriose valstybėse narėse mokamo autorinio atlyginimo perpardavus kūrinį, meno kūrinių pardavimas gali būti perkeltas į valstybes nares, kuriose ši perpardavimo teisė netaikoma.

28 Pirmuoju tikslu siekiama užtikrinti menininkams tam tikrą atlyginimo lygį. Dėl šios priežasties pagal Direktyvos 2001/84 1 straipsnio 1 dalį perpardavimo teisė apibrėžiama kaip neatimama teisė, kurios negalima iš anksto atsisakyti.

29 Tačiau pirmajam tikslui įgyvendinti visiškai nekenkia perpardavimo teisės po menininko mirties suteikimas kai kurių kategorijų teisės subjektams ir jos nesuteikimas kitų kategorijų subjektams, nes tai turi tik šalutinį pobūdį šio tikslo atžvilgiu.

30 Kalbant apie antrąjį tikslą, paaiškėjo, kad būtina suderinti nuostatas dėl su perpardavimo teise susijusių meno kūrinių ir pardavimo bei autorinio atlyginimo dydį. Iš tiesų, kaip aiškiai matyti iš direktyvos 9 konstatuojamosios dalies, Sąjungos teisės aktų leidėjas ketino ištaisyti situaciją, kai meno kūriniai buvo parduodami valstybėse narėse, kur perpardavimo teisė arba netaikoma, arba autorinio atlyginimo dydis mažesnis už galiojantį kitose valstybėse narėse, taip kenkiant pastarųjų teritorijoje įsteigtoms aukcionų įstaigoms ir meno prekeiviams.

31 Antrasis tikslas paaiškina Direktyvos 2001/84 teisinio pagrindo pasirinkimą, t. y. EB 95 straipsnis. Šis pasirinkimas patvirtina, kad direktyva priimta derinant valstybių narių įstatymus ir kitų teisės aktų nuostatas, skirtas vidaus rinkai sukurti ir jai veikti. Todėl, kaip matyti iš šios direktyvos 13 ir 14 konstatuojamųjų dalių, reikia pašalinti skirtumus tarp nacionalinės teisės aktų, kurie negali pakenkti vidaus rinkos veikimui, ir, siekiant palikti kuo didesnes galimybes nacionaliniams sprendimams priimti, pakanka suderinti tik tas nacionalines nuostatas, kurios labiausiai tiesiogiai paveikia vidaus rinką.

32 Šią analizę patvirtina Direktyvos 2001/84 27 konstatuojamoji dalis, iš kurios išplaukia, kad nors Sąjungos teisės aktų leidėjas siekė, kad asmenys, kuriems autorius suteikė teisę, gautų visą naudą iš perpardavimo teisės po jo mirties, atsižvelgdamas į subsidiarumo principą, jis nemanė, kad tinkama pagal šią direktyvą kištis į valstybių narių paveldėjimo teisės sritį, taip palikdamas kiekvienai valstybei narei apibrėžti asmenų, kurie pagal nacionalinę teisę gali būti laikomi asmenimis, kuriems (autorius) suteikė teisę, kategorijas.

33 Iš to, kas nurodyta, matyti, kad atsižvelgiant į Direktyva 2001/84 siekiamus tikslus valstybės narės gali pačios pasirinkti, kokiais teisės aktais nustatys asmenų, galinčių turėti perpardavimo teisę po meno kūrinio autoriaus mirties, kategorijas.

34 Tai nurodžius, reikia pabrėžti, kad Direktyvoje 2001/84 nėra nuostatų, leidžiančių manyti, jog Sąjungos teisės aktų leidėjas siekė pašalinti galimybę taikyti taisykles, reglamentuojančias skirtingos su paveldėjimu susijusios vidaus teisės, konkrečiai kalbant, išplaukiančios iš tarptautinės privatinės teisės, reglamentuojančios įstatymų koliziją, kokia nagrinėjama pagrindinėje byloje, koordinavimą.

35 Iš to matyti, kad prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas Direktyvos 2001/84 6 straipsnio 1 dalį perkeliančios nacionalinės nuostatos taikymo tikslais turi tinkamai atsižvelgti į visas svarbias taisykles, kuriomis siekiama išspręsti įstatymų perpardavimo teisės paveldėjimo srityje koliziją.

36 Tokiomis aplinkybėmis į pateiktą klausimą reikia atsakyti, kad Direktyvos 2001/84 6 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad pagal ją nedraudžiama tokia nacionalinės teisės nuostata, kokia nagrinėjama pagrindinėje byloje, pagal kurią perpardavimo teisė suteikiama tik menininko įpėdiniams pagal įstatymą, o ne įpėdiniams pagal testamentą. Kadangi taip yra, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, taikydamas minėto 6 straipsnio 1 dalį perkeliančią nacionalinę nuostatą, turi tinkamai atsižvelgti į visas svarbias taisykles, kuriomis siekiama išspręsti įstatymų perpardavimo teisės paveldėjimo srityje koliziją.

Dėl antrojo klausimo

37 Antrasis prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo klausimas susijęs su tuo, ar Direktyvos 2001/84 8 straipsnio 2 ir 3 dalyse numatytos leidžiančios nukrypti nuostatos turi būti aiškinamos taip, kad pereinamuoju laikotarpiu leidžiama ir toliau taikyti nagrinėjamą CPI nuostatą.

38 Atsižvelgiant į pirmojo prejudicinio klausimo atsakymą, į antrąjį klausimą atsakyti nereikia.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

39 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (trečioji kolegija) nusprendžia:

2001 m. rugsėjo 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2001/84/EB dėl originalaus meno kūrinio perpardavimo teisės autoriaus naudai 6 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad pagal ją nedraudžiama tokia nacionalinės teisės nuostata, kokia nagrinėjama pagrindinėje byloje, pagal kurią perpardavimo teisė suteikiama tik menininko įpėdiniams pagal įstatymą, o ne įpėdiniams pagal testamentą. Kadangi taip yra, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, taikydamas minėto 6 straipsnio 1 dalį perkeliančią nacionalinę nuostatą, turi tinkamai atsižvelgti į visas svarbias taisykles, kuriomis siekiama išspręsti įstatymų perpardavimo teisės paveldėjimo srityje koliziją.

Parašai.